

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/164/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010928
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120010928.6

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného B. M., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., C. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 12.07.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Bernardíny Živčicovej a Vincenta Bezdedu takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený B. M., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/28/2014 zo dňa 13.08.2014.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 7 (sedem) rokov.

odôvodnenie:

Dňa 21.07.2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného B. M., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podaný prostredníctvom obhajkyne. K návrhu odsúdený pripojil hodnotenie ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 15.06.2018 (č. I. 5), ktoré je v sledovanom období v podstate zhodné s hodnotením ÚVTOS Dubnica nad Váhom (č. I. 10). Ďalej pripojil správu PPZ, NKA expozitúra západ (č. I. 7), z ktorej vyplynulo, že odsúdený priznal spáchanie skutku, podrobne popísal okolnosti jeho spáchania, pričom bol voči nemu použitý inštitút spolupracujúceho obvineného. Zo správy tiež vyplynulo, že odsúdený poskytol aj ďalšie informácie vedúce k odhaleniu a objasneniu závažných foriem trestnej činnosti, pričom jeho spolupráca bola hodnotená ako nezastupiteľná. Ďalej odsúdený pripojil podanie od svojho otca (č. I. 116), z ktorého vyplynulo, že by mal u neho zabezpečené bývanie. Ďalej pripojil podanie od svojho brata (č. I. 117), ktorý uviedol, že pracuje ako živnostník, pričom jeho firma sprostredkováva prácu na stavbe v oblasti hliníkových rámov a okien. Odsúdeného by po jeho prepustení zamestnal.

Súd následne o uvedenom návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/164/2020 zo dňa 02.11.2020 (č. I. 122) a to tak, že odsúdeného podmiennečne prepustil za určenia skúšobnej doby 7 (sedem) rokov.

Proti uvedenému rozhodnutiu zahlásil po jeho vyhlásení prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 2Tos/1/2021 zo dňa 02.11.2020 (č. I. 134) a to tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a uložil okresnému súdu aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd vytkol okresnému súdu, že:

- napadnuté rozhodnutie bolo vyhotovené zastupujúcim sudcom napriek tomu, že neboli k tomu splnené podmienky,

- nevykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu, keď s ohľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti I. opomenul na verejnom zasadnutí prečítať rozhodnutia, ktorými bol zmenený spôsob výkonu uloženého trestu, II. nepripojil spisy Krajského súdu

v Prešove sp. zn. 1T/9/2001 a Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/28/2014 a III. nepribal do konania znalca z odboru psychológia za účelom posúdenia otázky novej budúcej recidívy odsúdeného, vzhľadom na jeho aktuálny psychický stav a stav jeho resocializácie počas doteraz vykonanej časti uloženého trestu.

Súd si následne pripojil spis Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1T/9/2001 a Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/28/2014 ako aj pribal znalca z odboru psychológia za účelom vypracovania znaleckého posudku a následne po jeho doručení vytyčil termín verejného zasadnutia, na ktorom vec znovu prejednal a rozhodol.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 11 - druhá strana) a z priloženého rozhodnutia súd zistil, že odsúdený je vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne maximálny stupeň), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/28/2014 zo dňa 13.08.2014 (č. I. 44), pre trestný čin vraždy spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, na ktorého výkon nastúpil dňa 05.09.2014 a ktorý po započítaní doby výkonu trestu v inej veci (27.02.2001 - 05.09.2014) má predpokladane vykonať dňa 27.02.2024.

Vyššie uvedeným rozsudkom súd z dôvodu uloženia súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste vo veci Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1T/9/2001 (účastníctvo v spolupáchatelstve na trestnom čine vraždy podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a/ k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999)

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt/131/2014 zo dňa 26.11.2014 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody, a to jeho preradením z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Nt/27/2020 zo dňa 29.04.2020 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody, a to jeho preradením z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 27.05.2018. O predchádzajúcom návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie bolo naposledy rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 9Pp/70/2018 zo dňa 19.07.2018.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 10) ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, že: „Menovaný je slobodný, má ukončené stredné odborné vzdelanie bez maturity, pred výkonom trestu bol nezamestnaný. Do výkonu väzby bol predvedený dňa 27.02.2001 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, kde boli zistené opakované porušenia ústavného poriadku, keď opakovane nadväzoval nedovolené kontakty a neuposlúchol príkaz personálu. Okrem uvedeného mal správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Pracovne bol nezaraďovaný, kontakt udržiaval s družkou a kamarátkou. Dňa 15.06.2004 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde začal vykonávať trest v maximálnom stupni stráženia. Adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla bez problémov, správanie a vystupovanie menovaného bolo na požadovanej úrovni, svoje povinnosti si plnil. Vo voľnom čase čítal, športoval. Pracovne zaradený bol krátkodobo na pracovisku s dohľadom v ústave, kde nezvládol technologický postup práce a bol z pracoviska vyradený. Pravidelne vykonával činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti zamerané na poriadok a čistotu ubytovacích priestorov. Kontakt udržiaval s družkou a kamarátkou. Jeho postoj k trestnej činnosti bol nekritický. Dňa 19.04.2005 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (ďalej „ústav Leopoldov“), kde sa dopustil porušenia ústavného poriadku, pretože prechovával nepovolené veci. Neskôr však prehodnotil svoj prístup k plneniu povinností a tieto si dlhodobo plnil na dobrej úrovni. Pokyny a nariadenia personálu rešpektoval a plnil, v skupine odsúdených sa do konfliktov nedostával. Bol členom diskusnej skupiny, ktorá bola

zameraná na rozvíjanie pozitívneho sociálneho učenia a medziľudských vzťahov. Vo voľnom čase čítal, športoval, sledoval televízne vysielanie, počúval rozhlas a bol členom chovateľského krúžku. Pracovne zaradený bol na viacerých pracoviskách s dozorom v ústave, kde si svoje pracovné povinnosti plnil. Za aktívny prístup a plnenie pracovných povinností bol opakovane disciplinárne odmenený. Kontakt udržiaval s družkou, rodičmi a bratom. Na základe návrhu odsúdeného a rozhodnutia Okresného súdu Piešťany mu bol dňa 07.08.2009 zmenený spôsob výkonu trestu z maximálneho do stredného stupňa stráženia, pričom trest zostal vykonávať v ústave Leopoldov. Správanie a vystupovanie menovaného bolo na požadovanej úrovni, svoje povinnosti si plnil. V plnení povinností ako i v správaní sa k personálu sa nedostatky nevyskytovali. Pokyny a nariadenia plnil bez pripomienok. V skupine odsúdených bol nekonfliktný. Jeho postoj k trestnej činnosti bol hodnotený ako kritický. Svoj voľný čas trávil zmysluplne a to čítaním, športovaním, vychádzkami, hraním spoločenských hier a zúčastňovaním sa na aktivitách z ponukového listu kultúrno-osvetovej činnosti. Bol členom výtvarného a stolnotenisového krúžku. Pracovne zaradený bol na pracovisku s dohľadom v ústave Tlačiareň. Pracovné povinnosti si plnil na veľmi dobrej úrovni a za plnenie pracovných povinností bol opakovane disciplinárne odmenený. Kontakt udržiaval s rodičmi, bratom, priateľkou a neterami. Na kontaktovanie využíval všetky zákonné formy. Dňa 18.09.2014 začal na základe uloženia súhrnného výnimočného trestu Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 1T/28/2014 vykonávať v ústave Leopoldov trest v maximálnom stupni stráženia. Neskôr mu bol dňa 26.11.2014 na základe návrhu odsúdeného uznesením Okresného súdu Trnava zmenený spôsob výkonu trestu opätovne do stredného stupňa stráženia a začal vykonávať trest v diferenciáčnej skupine „B“. V plnení povinností sa vyskytli porušenia ústavného poriadku, keď prechovával veci, ktorými by sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku, ktoré by mohli byť zneužitá na útek alebo ktorými by sa mohol narušiť ústavný poriadok alebo poškodiť zdravie. Neskôr po intervencii personálu sa už v plnení povinností nedostatky nevyskytli. Správanie k personálu mal slušné, pokyny a nariadenia plnil. Vo voľnom čase športoval, čítal, zúčastňoval sa na koncertoch a vedomostných kvízoch. Bol členom stolnotenisového krúžku. Pracovne bol zaradený na pracoviskách s dohľadom v ústave, kde bol dlhodobo hodnotený pozitívne. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa aktívne zapájal. Kontakt udržiaval s otcom, priateľkou, bratom, švagrinou a neterami. Na základe návrhu odsúdeného a rozhodnutia Okresného súdu Trnava mu bol dňa 28.04.2020 zmenený spôsob výkonu trestu zo stredného do minimálneho stupňa stráženia. Dňa 12.05.2020 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „ústav“). Po absolvovaní pobytu na nástupnom oddiele, kde bol oboznámený s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol umiestnený do skupiny odsúdených s diferenciáčnou skupinou „B“. Adaptácia na podmienky v tunajšom ústave prebehla bez problémov. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, nedostatky v plnení povinností sa u menovaného nevyskytujú. K personálu je jeho správanie slušné, podriadivé a kooperujúce. Pokyny a nariadenia personálu rešpektuje a plní bez pripomienok. V interpersonálnych vzťahoch v skupine odsúdených sa nedostatky nevyskytujú, konfliktné situácie a vzťahové problémy nevyvoláva. Prípadné záťažové situácie rieši racionálnym spôsobom. Je členom samosprávy odsúdených, kde je zodpovedný za úsek disciplíny a poriadku. Povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie si plní. Jeho postoj k trestnej činnosti sa dá hodnotiť ako kritický. Vo svojom voľnom čase sleduje televíziu, počúva rádio, hráva spoločenské hry, číta, pričom využíva aj ponuku ústavnej knižnice. Pravidelne sa zúčastňuje vychádzok, počas ktorých športuje. Do aktivít z ponukového listu kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája pravidelne, zúčastnil sa na vedomostnom kvíze a koncerte. Do pracovného procesu je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde sa vyrábajú komponenty pre automobilový priemysel. Na pracovisku si postupne osvojil technologický postup práce. Svoje pracovné povinnosti si plní, jeho správanie k personálu je slušné, nedovolenej činnosti na pracovisku sa nedopúšťa. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája pravidelne, vykonáva najmä práce súvisiace s udržiavaním čistoty a estetizáciou sektora a jeho okolia. Kontakt udržiava najmä so svojím otcom, priateľkou, bratom, švagrinou a neterami. Na kontaktovanie využíva v rámci možností všetky zákonné formy. Vzťahy s primárnou rodinou a priateľkou sa dajú hodnotiť ako dobré. Počas doterajšieho výkonu trestu bol dvadsaťsedemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárny trest nevykazuje. Program zaobchádzania je

u menovaného zameraný najmä na plnenie povinností a rešpektovanie interných noriem, uvedenie si nutnosti zmeny životného štýlu, životných hodnôt a postojov, dôležitosti sebaovládania, posilňovanie pevnej vôle a vytrvalosti, rešpektovanie legálnych spôsobov zaobstarávania financií pre svoj život, predvídania následkov svojho konania, akceptovania názorov a postojov iných, zmysluplné využívanie voľného času, rozvoj pracovných návykov a podporu kontaktov s vonkajším prostredím. Menovanému sa darí program zaobchádzania plniť vo všetkých jeho bodoch. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá

na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, odsúdenie za obzvlášť závažný zločin a členstvo v organizovanej zločineckej skupine. Záverom hodnotenia konštatujem, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienične prepustenie a odporúča sa podmienične prepustenie s dohľadom.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 43 - druhá strana) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, pričom 2 odsúdenia má zahladené (vec Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/142/1993 a 1T/273/1995).

Znalec z odboru psychológia MUDr. Andrej Benkovič vo vypracovanom znaleckom posudku (č. I. 148) uviedol, že intelektové schopnosti odsúdeného sa aktuálne nachádzajú v pásme podpriemernej inteligencie. Z forenzného hľadiska kognitívne schopnosti, vrátane intelektových a mnestických nie sú narušené. Osobnosť stenická, má dostatočné vnútorné zdroje na vyrovnávanie sa so záťažou. Má sklon k pevnej kontrole a nie je ľahké ho dezorganizovať stresom. Emócie pri rozhodovaní a riešení životných situácií majú len veľmi malý vplyv, chýba schopnosť vcítenia sa do druhých. Kapacita pre prežívanie a prejavovanie pocitov a emócií je nedostatočná, schopnosť rozoznávať a popisovať pocity a emócie druhých je obmedzená. V emočných prejavoch sa snaží kontrolovať. Aktuálne emocionálne stabilný, nálada normoforická, nevykazuje afektívne narušenia. V interogovni

s druhými vykazuje nadmernú bdelosť, ostražitosť, spojenú s nedôverou k okoliu. Pokiaľ nemá pocit kontroly nad interakciami, je pre neho typická absencia trvalých blízkych vzťahov. Interpersonálne správanie je nekonfliktné, dokáže dodržiavať sociálne štandardy a riadiť sa nimi. Má pompéznejší pocit vlastnej hodnoty, možno hovoriť o určitom narcistickom ryse osobnosti. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je zachovaná, je apsychotický.

Agresivita ako črta osobnosti nie je zvýraznená. Nemá sklon k antisociálnemu konaniu s hostilnými či agresívnymi spôsobmi konania. Rizikom je selektívna sociabilita v disocálnej skupine, podliehanie „nasávaciemu“ efektu. Dokáže sa prispôbiť, dodržiavať určité pravidlá, má vybudovanú dobrú vnútornú disciplínu. Avšak uprednostňuje dodržiavanie pravidiel bez toho, aby ich dokázal emocionálne spracovať v zmysle vcítenia sa do nich. Odsúdený je schopný sa prispôbiť všeobecne uznávaným právnym a mravným normám a je schopný ich rešpektovať.

Je kritický voči svojej minulosti, zmieňuje sa, že jeho trest je spravodlivý a zaslúžený, nelutuje sa. Doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody mal vplyv na prevýchovu odsúdeného.

Zásadným spôsobom sa nezmenili osobnostné, povahové, charakterové a inteligenčné vlastnosti odsúdeného. Došlo k zmene názorov a postojov odsúdeného k spôsobu jeho bytia v minulosti.

Osobnostné, povahové, charakterové a inteligenčné vlastnosti odsúdeného dávajú predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život. Z hľadiska jeho štruktúry osobnosti nebolo z psychologického hľadiska zistené, že by jeho pobyt na slobode bol nebezpečný. Medzi možné riziká možno zaradiť dlhoročné členstvo v rizikových /disocálnych/ sociálnych skupinách, kde môže dochádzať k „nasávaciemu“ efektu. Z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, znalec hodnotí možnosť resocializácie odsúdeného ako priaznivú prognózu nápravy. Odsúdený má vybudované pozitívne citové a sociálne vzťahy v primárnej rodine, ktoré pretrvávajú aj v dobe výkonu trestu odňatia slobody a po prípadnom prepustení na slobodu

v nich bude môcť pokračovať. Má dostatočnú pracovnú kvalifikáciu a záujmy, aby sa po prípadnom prepustení mohol zamestnať, čo aj plánuje u svojho brata. Odsúdený nevykazuje a ani nevykazoval v rámci predchádzajúcich znaleckých vyšetrení poruchu osobnosti, najmä sa u neho nejedná o disocálnu poruchu osobnosti. Agresivita ako črta osobnosti nie je dominantnou a nie je ľahko aktivovateľnou dispozíciou osobnosti. Osobnosť stenická, emočne stabilná, vykazuje afektívnu stálosť.

Medzi riziká vo vzťahu k možnému páchanu ďalšej trestnej činnosti v prípade jeho pobytu na slobode možno zaradiť príslušnosť k sociálnej subkultúre, ktorá sa bráni sociálnej a kultúrnej integrácii (organizovaný zločin), v tejto disocialej skupine dochádzalo u odsúdeného k selektívnej sociabilite v zmysle podliehaniu „nasávacieho“ efektu. Taktiež môže dochádzať k snahám k prinúteniu, či navedeniu k recidíve spolupáchateľmi predchádzajúcich deliktov. Vo vzťahu k charakterovým rysom odsúdeného v zmysle možného páchania ďalšej trestnej činnosti je možné zaradiť maladaptívne uprednostňovanie skôr ideačných než afektívnych kanálov pri rozhodovaní a riešení problémov, inými slovami sa dá povedať, že rozhodnutia robí na základe racionálnych úvah, v ktorých zriedka dovoľí prítomnosť pocitov, je uzavretý k prežívaniu pocitov a nenechá sa nimi ovplyvniť, chýba schopnosť vcítienia sa, empatia. Z hľadiska resocializačnej prognózy resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, znalec hodnotí možnosť resocializácie odsúdeného ako priaznivú prognózu nápravy. U odsúdeného je daná perspektíva ďalšej nápravy v budúcnosti. Má dostatočné vnútorné zdroje na zvládanie záťažových situácií.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania hodnotenia došlo k zmene, keď odsúdenú bola udelená disciplinárna odmena.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Rešpektujem názor pani prokurátorky, avšak myslím že za dobu 21,5 roka, ktorú som strávil vo výkone trestu som nejdennokrát presvedčil o svojej náprave, o tom, že mi je ľúto, že sa skutky stali a úprimne môžem povedať, že som si z trestu zobral veľké ponaučenie.“

Prokurátorka okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že: „Vzhľadom na oboznámené listinné dôkazy, najmä s poukazom na charakter a závažnosť trestnej činnosti spáchanej opakovane ako aj s poukazom na správy z ústavu na výkon trestu Dubnica, v zmysle ktorej odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, navrhujem žiadosť odsúdeného B. zamietnuť.“

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienené prepustenie podľa ods. 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienené prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienenom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmieneným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmienené prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody a na povahu spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody. Zároveň uplynul jeden rok od posledného rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (§ 415 ods. 1 Tr. poriadku).

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

V prvom rade súd poukazuje, že u odsúdeného sa vyskytli počas doby výkonu trestu viaceré nedostatky. Konkrétne boli zaznamenané viaceré porušenia ústavného poriadku, keď:

- opakovane nadväzoval nepovolené kontakty (počas výkonu väzby),

- neuposlúchol príkaz personálu (počas výkonu väzby),
- prechovával nepovolené veci,
- prechovával veci, ktorými sa mohla ohroziť bezpečnosť osôb a majetku, ktoré by mohli byť zneužitá na útek alebo ktorými by sa mohol narušiť ústavný poriadok alebo poškodiť zdravie.

Podľa názoru súdu vyššie uvedené porušenia ústavného poriadku nie sú v kontexte celého výkonu trestu takým negatívom, pre ktorý by súd musel konštatovať nespĺnenie druhej podmienky. K tomuto záveru dospel súd najmä s ohľadom na dĺžku trestu odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu (vrátane doby väzby) už od 27.02.2001. V kontexte dĺžky trestu sa tieto previnenia javia ako naozaj ojedinelé, z toho prvé tri porušenia majú viac ako 10 rokov. Súd tiež prihliadol aj k charakteru jednotlivých previnení, ktoré sa nejavia ako závažné. Navyše odsúdený vždy po dopustení sa jednotlivých previnení svoje správanie dokázal udržať dlhodobo na požadovanej úrovni.

Pokiaľ ide o samotné preukázanie polepšenia je nutné poukázať na viaceré skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia ústavu. V prvom rade je to v súčasnosti kritický náhľad odsúdeného na spáchanú trestnú činnosť. Aj v tomto je nutné vidieť progres v porovnaní s počiatkom výkonu trestu kedy sa odsúdený staval k trestnej činnosti nekriticky. Ďalej odsúdený je dlhodobo vo výkone trestu pracovne zaradený, pričom je hodnotený pozitívne. Tiež bol členom diskusnej skupiny zameranej na rozvoj pozitívneho sociálneho učenia a medziľudske vzťahy. Pravidelne sa zúčastňoval na aktivitách v rámci kultúrno - osvetovej činnosti, voľný čas trávil aktívne. O pozitívnom vplyve výkonu trestu svedčí aj skutočnosť, že odsúdený bol postupne preradený z ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Nakoniec odsúdený vykazuje v súčasnosti celkom 28 disciplinárnych odmien (27 podľa hodnotenia + 1 uvedená na verejnom zasadnutí). Súd má skúsenosť, že odsúdený si dokáže za rok výkonu trestu vytvoriť podmienky pre 1 disciplinárnu odmenu. Aj z tohto pohľadu sa javí výkon trestu u odsúdeného ako nadštandardný. Disciplinárny trest v súčasnosti odsúdený nevykazuje. Zároveň odsúdený plní program zaobchádzania.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie tak ako to má namysli § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 28-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, čím si odsúdený vytvoril predpoklad po výkone trestu riadne sa zamestnať a tým predchádzať trestnej činnosti. K tomu odsúdený pripojil aj prísľub zamestnania vo firme jeho brata (č. l. 117). Odsúdený má tiež vytvorené primerané sociálne väzby, keď bol v pravidelnom kontakte s rodinou (otec, brat, priateľka, švagriná, netere), ktoré väzby vyhodnotil ústav ako dobré. Navyše odsúdený má zabezpečené bývanie u svojho otca (č. l. 116). Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom, ale aj s ohľadom na jeho sociálne zázemie odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Súd tiež prihliadol ku skutočnosti, že odsúdený plní stanovený program zaobchádzania, pričom k trestnej činnosti je kritický. Významne súd prihliadol aj k záverom znaleckého posudku (č. l. 148), v zmysle ktorého odsúdený sa dokáže prispôbiť všeobecne uznávaným právnym a mravným normám a je schopný ich rešpektovať, pričom podľa znalca doposiaľ vykonaný trest mal vplyv na prevýchovu odsúdeného s tým, že osobnostné, povahové, charakterové a inteligenčné vlastnosti dávajú predpoklad, že povedie riadny život na slobode. Možnosť resocializácie bola vyhodnotená ako priaznivá. Z uvedeného súdu vyplynulo, že odsúdený využil čas strávený vo výkone trestu na zmenu svojich životných postojov vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že nie je potrebné, aby bolo na odsúdeného aj naďalej pôsobené týmto druhom trestu.

Súd sa tak vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na

prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybovali.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ústavu a v znaleckom posudku tie sú podľa súdu u odsúdeného čiastočne znížené resp. nie sú úplne opodstatnené (opakované páchanie trestnej činnosti, odsúdenie za obzvlášť závažný zločin a členstvo v organizovanej zločineckej skupine).

V tomto súd poukazuje pokiaľ ide o I. opakované páchanie trestnej činnosti, že je pravdou, že odsúdený bol už celkom 4-krát súdne trestaný (2 odsúdenia má zahladené). Odsúdený síce vykonáva už svoj druhý trest odňatia slobody, avšak je potrebné uviesť, že doba predchádzajúceho výkonu trestu vo veci Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1T/9/2001 mu bola z dôvodu uloženia súhrnného trestu započítaná do práve v súčasnosti vykonávaného trestu. V súčasnosti vykonávaný trest je tak trestom pre trestné činy z obidvoch odsúdení. Zároveň v prípade tejto trestnej činnosti nejde o recidívu, ale o zbiehajúcu sa trestnú činnosť. U odsúdeného tak neexistuje negatívny poznatok o tom, že výkon trestu odňatia slobody nemá pozitívny vplyv na jeho resocializáciu. Odsúdený je fakticky vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že trest odňatia slobody je v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky najprísnejším trestom, a z tohto pohľadu je jeho nápravny vplyv na páchatela vyšší ako je tomu pri ostatných trestoch. Aj preto možno mať za to s poukazom na vyššie rozobrané pozitívne skutočnosti o odsúdenom, že v jeho prípade je doterajšie pôsobenie týmto druhom trestu dostatočné. V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade toho, že odsúdený je vo výkone trestu pre spáchanie II. obzvlášť závažného zločinu súd uvádza, že uvedenú skutočnosť zákonodarca zohľadnil tým spôsobom, že podmienil možnosť podmieňačného prepustenia u osoby odsúdennej za takýto druh trestnej činnosti tým, že návrh môže byť touto osobou podaný až po výkone 3/4 z uloženej výmery trestu. Iný význam uvedená skutočnosť nemá. Obdobne pokiaľ ide o členstvo III. v organizovanej zločineckej skupine uvedené má vplyv už na výmeru ukladaného trestu.

V zmysle § 66 ods. 2 Tr. zákona súd prihliadol aj na povahu spáchanej trestnej činnosti. Nakoľko odsúdený je v súčasnosti vo výkone súhrnného trestu, prihliadal aj na trestnú činnosť vo veci Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1T/9/2001, ktorého doba vykonaného trestu bola z dôvodu uloženia súhrnného trestu započítaná do v súčasnosti vykonávaného trestu odňatia slobody. Je nutné prisvedčiť, že odsúdený je vo výkone trestu pre 2 trestné činy vraždy. Ide teda o najzávažnejšiu násilnú trestnú činnosť. Na druhej strane súd z hodnotenia ústavu, z formulára Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania (č. I. 12 - druhá strana) či zo znaleckého posudku nezistil také skutočnosti, pre ktoré by mohol mať za to, že u odsúdeného existuje taká skutočnosť či rizikový faktor, ktoré by zakladali dôvodnú obavu, že by sa v budúcnosti dopustil násilnej trestnej činnosti. Konkrétne u odsúdeného počas doby výkonu trestu nebolo zaznamenané žiadne násilné či manipulatívne správanie. Taktiež bol v rámci Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyhodnotený ako emocionálne stabilný a bez diagnostikovanej poruchy osobnosti. Uvedené závery sú podporené aj vypracovaným znaleckým posudkom z odboru psychológia, z ktorého mimo iné vyplynulo, že agresivita ako črta osobnosti nie je u odsúdeného zvýraznená, ten nemá sklon k antisociálnemu konaniu s hostilnými či agresívnymi spôsobmi konania. Dokáže sa prispôbiť, dodržiavať určité pravidlá, má vybudovanú dobrú vnútornú disciplínu. Interpersonálne správanie je nekonfliktné, dokáže dodržiavať sociálne štandardy a riadiť sa nimi.

Súd si zároveň všimol aj vyhodnotenie rizika sociálneho zlyhania u odsúdeného, ktoré bolo vyhodnotené ako stredné. Tu je potrebné uviesť, že riziko sociálneho zlyhania ústav vyhodnocuje prostredníctvom tzv. formulára Hodnotenia rizika sociálneho zlyhania (č. I. 12 - druhá strana). V tomto formulári bolo odsúdenému udelených celkom 9 negatívnych bodov (stredné riziko 6 - 11 bodov). Konkrétne 3 body za to, že bol nezamestnaný

pred výkonom trestu dlhšie ako 24 mesiacov; 1 bod za to, že je muž; 2 body za spáchanie obzvlášť závažného zločinu; 2 body za to, že bol doposiaľ 3-krát a viac odsúdený a 1 bod za ukončené iba stredné odborné vzdelanie. Udelené body v prípade uvedených kritérií súd nepovažuje za natoľko vážne aby s ohľadom na hodnotenie ústavu, kde je zachytené skutočné správanie odsúdeného za posledných 19 rokov, nadobudol pochybnosti o tom či odsúdený bude schopný viesť riadny život v podmienkach na slobode. Naopak z tohto pohľadu v prípade pre súd kritických ukazovateľov s ohľadom na spáchanú trestnú činnosť, nemal odsúdený udelené žiadne negatívne body (identifikované závislosti, postoj k trestnému činu, emocionálna stabilita, mentálna úroveň, zistená porucha osobnosti). Tiež je potrebné poukázať, že v prípade znaleckého posudku bola možnosť resocializácie vyhodnotená ako priaznivá.

V prospech splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie vyznieva aj skutočnosť, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody v maximálnom stupni stráženia, pričom vďaka plneniu programu zaobchádzania bol postupne preradený až do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený sa tak dokázal prispôbiť ústavom s rozdielnymi podmienkami nárokmi.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 7 (sedem) rokov, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Na záver súd uvádza, že na verejnom zasadnutí bola oboznámená aj správa PPZ NAKA, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Západ ČVS: PPZ-121/NKA-PZ-ZA-2014 zo dňa 24.5.2018, ktorá je súčasťou spisu na č.l. 7, a z ktorej vyplýva, že odsúdený mal pri spolupráci s políciou poskytnúť dôležité informácie vedúce k odhaleniu a objasneniu závažných foriem trestnej činnosti (zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zákona) vrátane viacerých trestných činov vražd a ďalších závažných skutkov, pričom jeho spolupráca bola hodnotená ako nezastupiteľná, napomáhajúca objasniť predmetné skutky, a jeho výpovede, ktoré sú v súlade s ďalšími zabezpečenými dôkazmi boli hodnotené ako kľúčové a rozhodujúce.

V súvislosti s vyššie uvedenou správou súd uvádza, že na skutočnosti vyplývajúce z uvedenej správy pri svojom rozhodovaní neprihliadal, nakoľko správa neobsahuje pečiatku policajného orgánu, ktorý mal predmetnú správu vyhotoviť a nie je ani podpísaná osobou, ktorá ju mala vyhotoviť.

Súd zároveň dodáva, že vzhľadom na vykonané (najmä znalecké) dokazovanie je s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. poriadku nepodstatné a bezpredmetné riešiť otázku, či odsúdený poskytol spoluprácu predmetnému policajnému orgánu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.